

Tot U, Heer, neem ik mijn toevlucht.

BID VOOR DE ZIEL VAN

MEVROUW

Clarisse VAN DER SIJPT

weduwe van de Heer Gustaaf VAN WAMBEKE

Zij werd geboren te St Goriks-Oudenhove, de 12 oktober 1898, en is godvruchtig overleden te Zottegem, de 29 januari 1985, gesterkt door de genademiddelen van onze Moeder de H. Kerk.

Zo begint de eeuwigheid.

Daar is geen pijn meer, geen verdriet,
geen leed en geen berouwen.
Daar is geen storm meer en geen wind,
geen adem, zelfs geen fluistering.
Daar is de mens ontdaan van al zijn aardse kleren.
De hemel is geen land, geen zee...
Hij is een haven.
Want elke drang, heel diep in ons,
en elk verlangen, elke hunkering
en elke zielsbewogenheid
komt daar tot rust
en wordt gesust
en opgenomen in Gods tederheid.
De hemel is wat huiver en wat hoop
van elke kleine mens
die in het donker van de dood verdwijnt,
maar plots herleeft, herademt,
omdat Hij er is
naar wie hij altijd heeft gezocht :
De Heer van tijd en eeuwigheid.
Nu kunnen wij enkel in de nacht
een licht ontsteken
en met de schietspoel van de tijd
een stukje liefde weven...
Want zo begint de eeuwigheid. (M. Verhulst)

Moeder wordt op Lichtmis begraven, ze heeft gans haar leven zich door het Licht van Christus laten leiden en aldus licht en warmte geweest voor velen, liefde heeft zij geweven in gezin en omgeving. Daarom kunnen wij haar hoopvol in de handen van de Vader toevertrouwen!

Goede kinderen, dank voor de goede thuis die ik altijd bij u hebt gehad, bekleed met wederzijdse zorg en tederheid. Beste kleinkinderen en achterkleinkinderen gij zijt de vreugde geweest van mijn oudere dagen.

Dierbare zusters, schoonbroer, familieleden en vrienden gedenk mij in uw gelovig gebed.

Dat zij door Gods barmhartigheid in vrede ruste!

Valère en Lea Van Wambeke-Lapaige, kinderen en kleinkinderen.

De families Van Der Sijpt, Van Wambeke, Lapaige, Van Wambeke,

danken U voor de gebeden en deelneming in de rouw.